

ДО 33-РІЧЧЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

З промови президента НАПН України на засіданні Президії НАПН України, присвяченому 33-й річниці незалежності України, 22 серпня 2024 р.

<https://doi.org/10.37472/v.naes.2024.6208>

КРЕМЕНЬ

Василь Григорович

*доктор філософських наук,
професор, дійсний член
(академік) НАН України і НАПН
України, президент
Національної академії
педагогічних наук України,
м. Київ, Україна*

Шановні науковці, освітяни!

Україні — 33! У цьому віці Ісус Христос по жертвував собою заради людей. У цьому ж віці Україна несе нечувані жертви заради власного спасіння й спасіння інших народів, заради збереження європейської цивілізації і її цінностей, заради вільного розвитку і свободи людини.

33-річний шлях України був непротим. На початку українське суспільство ще не дійшло однієї думки — **якою** і **як** має зростати держава. І тому шматували її на кожних виборах і в період між ними. Завдяки популізму, а то й відвертим обманом чи самообманом зіштовхували зі шляху праведного на руйнівне узбіччя вже запереченої історією минулої цивілізації.

До того ж усіляку підтримку такому «напрямку розвитку» України, а часто і його практичне втілення через безцеремонне втручання у внутрішні справи здійснювала колишня метрополія — російська федерація. Її облудні ідеї і проекти, подібно до

«руського міра», переслідували одну ціль — залишити в імперській колясці Україну, що відкривало шлях до збереження імперії, повернення до її складу також й інших пострадянських держав. Це означало б закріпачення людини як особистості у віджилій напівкріпацькій системі суспільних відносин. Врешті-решт це гальмування людського прогресу, і не тільки на «шостій частині» планети, а й ширше, зважаючи на апетити й агресивність носія регресу.

Ось що захищає і за що гине український воїн! Ось за що страждає і терпить усілякі біди й людське горе український народ!

Ми безумовно вдячні світові за підтримку, що постійно зростає, без якої нам було б надзвичайно складно. Але разом з тим змушений констатувати — не тільки світ в цілому, а й навіть країни Північноатлантичного альянсу до кінця ще не усвідомили загрози, що несе російська агресія. А звідси — нерішучість, млявість та невиправдана половинчастість у допомозі Україні, а по суті — у власному самозахисті.

Посилення «стримування і оборони» як головний принцип НАТО, на жаль, не завжди працює, і оборону часто розглядають, як уникнення зіткнення з рф, але ж це не означає «оборонятися» чи «перемагати», а сприймається багатьма як прихована капітуляція.

Наше завдання — усіляко переконувати світ у необхідності спільної відсічі ворогові. Наголошу, йдеться не тільки про Україну, а й про цивілізацію, в усякому разі — європейську.

Шановні науковці й освітяни!

Від Національної академії педагогічних наук України і від себе особисто щиро вітаю з Днем Незалежності України!

Незалежність України нині, в умовах широкомасштабної агресії рф, означає значно більше, ніж державність України – це право на самовизначення й свободу волевиявлення української нації, це захист права на існування як нації з європейською ідентичністю, зрештою на право бути й іменуватися українцями.

Героїчний супротив ворогу свідчить, що ми – нація звитяжних воїнів, інтелектуалів-винахідників, креативних діячів освіти і науки, культури й мистецтв, наполегливих трудівників.

Щиро зичу Вам стійкості у боротьбі за незалежність України, єдності в наших прагненнях і діях, міцної віри й незламності справжніх українців!

Слава Україні! Героям слава!

Дата публікації: 22 серпня 2024 р.